

D E N Í K.

Ročenka Ruské právnické fakulty v Praze. Jako jiná léta, vydává i tentokráte Ruská právnická fakulta v Praze přehled o své činnosti za školní rok 1927—28. Vzhledem k postupné likvidaci, která počala již na podzim r. 1925, byl v zimním běhu 1927—28 otevřen pouze čtvrtý kurs, v němž se konaly tyto přednášky: trestní řízení, civilní soudní řád, obchodní právo, mezinárodní právo, soudní lékařství a psychiatrie a správní soudnictví. Vedle toho byla konána praktická cvičení v trestním právu a řízení, v občanském právu a civilním soudním řádu. Dále cvičení seminární a práce vědeckých kroužků, které přesahovaly a doplňovaly osnovu čtvrtého kursu právnické fakulty. Pokud se týče počtu studentů, byli koncem května 1927 zapsáni 132 posluchači; z toho 97 absolvovalo, takže ve školním roce 1927—28 bylo zapsáno 35 studentů. V květnu 1928 bylo při právnické fakultě ještě 20 profesorů, 3 docenti, 10 soukromých docentů a 3 učitelé. — Zajímavá je v ročence obvyklá zpráva o vědecké činnosti členů učitelského sboru fakulty; vidíme, že někteří profesori a docenti, hlavně národohospodáři, se účastnili živě vědecké práce československé.

Vypsání ceny: Katalonská Institució Patxot vypisuje cenu 1000 lib. sterl. (jedentisíc lib. sterl.) na nejlepší práci »o vlivu nynějšího mezinárodního práva a příslušných zařízení na vnitřní právo veřejné«. Podnět k tomu zavdaly změněné vnitro- i mezistátní poměry následkem světové války, zejména činnost Svazu národů, nálezy Stálého mezinárodního soudu, ujednání mezinárodní organizace pracovní, zprávy Akademie pro mezinárodní právo v Haagu, ústavu pro mezinárodní právo a International Law Association, Carnegiovy nadace pro mezinárodní mír a jiných příbuzných svazů a spolků, spolu i obsah odborných spisů vynikajících autorů. Lhůta určena do 31. prosince 1930 a práce budtež řízeny na Institució Patxot, C. de la Curuculla No. 1 a 3, Barcelona. Práci přezkoumá a cenu udělí zvláštní rozhodčí soud, v němž zasedají: prof. Dr. D. Anzilotti, pres. Stálého mezinár. soudu, Jonkheer W. J. M. van Eysinga, rektor university v Leydenu, a prof. Dr. F. de Maspons i Anglasell, býv. pres. Academia de Legislacion y Jurisprudencia v Barceloně, jako zástupce Institució Patxot.

Vypsání vědecké soutěže ministerstvem spravedlnosti. Literární právnická soutěž, vypsaná ministerstvem spravedlnosti ku oslavě 10letého trvání čsl. republiky, setkala se s tak po-

těšitelným vědeckým výsledkem, že ministerstvo spravedlnosti ve snaze, aby příslušníci stavu soudcovského, advokátního a notářského hojněji se zúčastnili vědecké práce v oboru právní, vypisuje pro rok 1929 opět sedm cen, a to: 2 ceny po 2000 Kč, 2 ceny po 1500 Kč, 3 ceny po 1000 Kč. Ceny tyto budou uděleny jako čestná odměna za právnická díla neb vědecká pojednání z oboru platného hmotného práva nebo řízení civilního a trestního, včetně kriminální psychologie a sociologie, která byla uveřejněna v r. 1928 anebo budou uveřejněna do konce července 1929. K soutěži mohou býti ale zaslány i práce v rukopisech, posud tiskem neuveřejněné. Práce, o cenu se ucházející, buďtež zaslány do 31. července 1929 presidiu ministerstva spravedlnosti v Praze. O udělení cen rozhodne sbor, sestávající z ministra spravedlnosti neb jeho zástupce a zástupců vědy právnické; sbor není však vázán na udělení cen ve stanovených částkách; může z celkové částky (10.000 Kč) udělit i méně cen ve vyšším obnosu nebo více menších cen. Rozhodnutí bude vyhlášeno 28. října 1929.

Jak odlehčiti nejvyššímu soudu beze změny zákona a bez rozmnožení sil. Pod tímto nadpisem otiskuje rada nejv. s. Václav Cícha zajímavé návrhy v č. 2. »Soudcovských listů«. Navazuje na známý zjev, že u nejvyššího soudu vyřizují se pro přetížení dovolání v civilních věcech teprve po 9 až 10 měsících a naznačuje cesty, kterými by mohla býti nejvyššímu soudu práce usnadněna součinností nižších soudů a advokátů. Mezi prostředky, jimiž by mohly nižší soudy soudu nejvyššímu ulehčiti, uvádí pisatel náležité předkládání spisů (s plnou mocí právního zástupce, zpátečními lístky, záznamem podle § 74 j. ř., atd.), odmítání nepřipustných nebo opožděných opravných prostředků již v první stolici, přiměřené oceňování předmětu sporu podle § 500 odst. 3 c. ř. s. Mnohem větší měrou mohli by ulehčiti nejvyššímu soudu advokáti, kdyby se při podávání opravných prostředků řídili přesně zákonem. To se týká včasnosti, přípustnosti i obsahu opravných spisů. Zejména často bývá uplatňována jako dovolací důvod okolnost zákonem za dovolací důvod neuznaná (nesprávné hodnocení průvodů, zamítnutí důkazu výsledkem stran a j.). Vývody Cíchovy zaslouží plné pozornosti těch, jimž jsou adresovány. Nesmíme arci zapomínati, že jednou z příčin, proč nižší soudy zbytečně nejvyšší soud zatěžují, je zase přetížení nižších soudů, a že vleklé vyřizování opravných prostředků nepochybně vede k podávání dovolání věcně neodůvodněných, jen když se jimi oddálí konečné rozhodnutí straně nepříznivé: pohybujeme se tu zjevně v bludném